

Křest ohněm

Hana Zagorová

Zapálím fotky zkroucené do kelímku,
jednou zápalkou tucty snímků.
Každý má tvou tvář!
Rozjasním oko plamenů v pevné víře,
že tě prozkoumá jako zvíře
dané na oltář.

Nadešel čas křestu ohněm,
teď se nevykroutíš jak dřív,
nemůžeš lhát a tak nade mnou ztrácíš vliv.

Nadešel čas křestu ohněm
a tvůj úsměv je pouhá křeč,
skutečný svět pozved blýskavý meč a ťal.
Hoř dál!

Přiložím k fotkám zkrouceným do kornoutů
zbytky dotyků ze všech koutů,
stopy závratí.

Ohni dám prostě veškeré pohledávky,
jen, kdo podpálí všechny lávky,
už se nevrátí.

Nadešel čas křestu ohněm,
tak proč zůstáváš tím, co dřív?
Nemůžeš lhát, přesto máš na mě dál svůj vliv.

Nadešel čas křestu ohněm
a můj úsměv je pouhá křeč.
Dnes nad můj svět zved se blýskavý meč
a ťal.
Co dál?